

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 166:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2005.

Af Finansudvalget.

(Fremsat 15/5 2007 i betænkning fra Finansudvalget).

Kl. 15.40

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal lige oplyse, at beskæftigelsesministeren også er fungerende finansminister.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

32) Første behandling af lovforslag nr. L 218: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Kontraktordning for afviste asylansøgere, der samarbejder om udrejse).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 16/5 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Inden vi går videre, vil jeg lige spørge, om beskæftigelsesministeren også er fungerende integrationsminister. (*Tilråb fra salen*). Ja, men jeg undrer mig både over minister og ordfører. Men hvis vi kan få en debat, så er det i hvert fald fru Irene Simonsen, der har ordet.

Jeg ved ikke, om hr. Jesper Langballe vil tjene Folketinget i at tage ordet før større partiers ord-

førere, sådan at de får mulighed for at komme til stede i salen.

Hr. Jesper Langballe som ordfører. Og det drejer sig om L 218.

Jesper Langballe (DF):

Jeg beklager meget over for formanden og Tinget, at jeg har trukket tiden ud. Jeg sad i et udvalgs møde og var overhovedet ikke klar over, at vi var nået så langt i dagsordenen.

Jeg vil sige – det bliver sådan lidt improviseret, hvad jeg siger – at den udlændingepolitiske debat, man oplever i medierne for tiden, ikke mindst ved fremkomsten af Ny Alliance, men også før den tid, er præget af en ufattelig uvidenhed og mangel på eftertanke.

Det, som man hører igen og igen, er: Hvorfor kan disse afviste asylansøgere, der sidder i Sandholm og Avnstruplejren, dog ikke komme ud og få et arbejde; hvorfor kan deres børn ikke komme ud i folkeskolen; hvorfor kan de ikke komme til at bo et sted ude hos andre mennesker, når de nu alligevel er her?

Man ser fuldstændig bort fra, at der er tale om afviste asylansøgere, som af de danske myndigheder er blevet beordret til at rejse hjem til deres hjemland, og fra, at hvis man gjorde sådan, som disse utrolig humane mennesker foreslår, så ville det betyde en nedbrydning af hele vores asylsystem. Så ville det jo betyde, at de mennesker gik ind i en integrationsproces i det danske samfund. Og ingen minister vil kunne klare den opgave, ingen Udlændingetjeneste vil kunne klare den opgave at få dem drevet sammen igen og skulle sende dem til deres hjemland. Det ville både være fuldkommen urealistisk og inhumant.

Hvis vi fortsat vil have et asylsystem, hvis vi fortsat vil hjælpe asylansøgere fra fremmede lande, så er vi nødt til at holde på, at de afviste asylansøgere skal hjem, og så længe de er her, er de her altså hverken på ferie eller på sådan en udvidet jobkortordning, hvor de kan smutte forbi alle andre, der søger arbejde, udlændinge, der søger arbejde i Danmark på jobkort; så er de her på grund af deres egen desperate beslutning, der trods er de danske myndigheder.

Tilbage står jo, at vi har et problem, som også er vores problem. Det er, at disse mennesker har bidt sig fast i den desperate beslutning om at blive her, at de har en livsdrøm om Danmark, som de holder fast ved, selv om der ingen realiteter er i den. Og derfor har vi forhandlet os frem til det lovforslag, som forelægges i dag, og som er